

පුරා වර්ෂයක් ඉන්දියා දේශයේ නැව් තොටින් නැව් තොටට ගොඩ බැස වෙළඳ බඩු පටවාගෙන එංගලන්තයට පෙරළා යාත්‍රා කරන ගමනේ දී අපගේ නොකාව වණ්ඩ කුණාටුවකට අසු විය. ඉන්දියා සාගරයේ බෙංගාල සමුද්‍රවංකය අති බිහිසුණු බවට පත් කළ මෙම වණ්ඩමාරුතය කොතරම් අකාරුණික වී ද යත්, නොකා කීපයක් ම මුහුදු බත් විය. අපගේ නොකාවටද මෙම අවාසනාවන්ත ඉරණම අත් වන්නට ප්‍රථම අපි නැවේ මත කුඹය කපාලීමු. මේ සේතුකොට ගෙන මුහුදු රකුසාගේ මුව වැටියෙන් බේරී ගන්නට අපට පුළුවන් වුවද, මත කුඹයක් නොමැතිව ඉදිරි ගමන යාම, කළ නොහැකි දුෂ්කර කාර්යයක් විය. එහෙයින් ලංකාද්වීපයේ, කොට්ටියරම් වරාය විපතට පත් අපට පිහිට වෙතියි විශ්වාස කරන ලදී. එහෙයින් රෙදිපිළි ද රැගෙන අපගේ නොකාව කොට්ටියරම් වාරයට යා යුතු බවත්, නැවට කුඹයක් තනා ගන්නාතැරු අප එහි වෙළඳාම් කළ යුතු බවත් ලොර්ට් සැන්ට් ජෝර්ජ් හි ඩුනානි වෙළඳ නියෝජිත තැන්පත් තෝමස් වෙම්බර්ස් මහතා අපට දන්වා සිටියේ ය. මේ අනුව, අනිත්වයෙන් කුඹයක් තනා ගන්නාතැරු වෙළඟෙළඳාම් කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් හැකි තරම් බඩු භාන්ඩ ද රැගෙන අපි ලංකාද්වීපයේ වෙරළට ගොඩ බැස්සෙමු.

නොකාව වාරයේ රඳවා වෙරළට පැමිණ අනුක්‍රමයෙන් රට මැදදට ගමන් ගත් අපට පෙනුණේ මෙහි වැසියන් අප කෙරෙහි ලාජාසහගත කුලැටි ගතියකින් හා අවිශ්වාස කටයුතු හැකිමිච්චිත් පසුවන බව ය. පුදුමයක් නැති වෙළඳ ගනුදෙනු සඳහා අපේ ජාතිය මේ දිවයිනට ගොඩ බට ප්‍රථම අවස්ථාව මෙය බැවින් මෙහි ජනතාව අප අවිශ්වාස කටයුතු තැනැත්තන් හැටියට සැළකීමේ පුදුමයක් නැති. අපි කොට්ටියරම් වාරයේ නැංගුරම් ලා නැවේ සිට සිතුණු සිතුණු කවර මොහොතක වුව ද දිවයිනට එන්නට පරුදු වීමු. ගම් මැදදේ ඇවිද්දෙමු. මෙසේ විසි දවසක් පමණ ගතවන විට අප සමග මිත්‍ර වූ එගම් වැසියෝ අපට ඉතා කාරුණිකව සලකන්නට පටන් ගත්හ. අපට කිසිඳු අතවරයක් නොසිදුවන බව හා අප හැම දෙන සාදරයෙන් පිළිගැනුණු බව මෙම ප්‍රදේශයේ පාලක නිලධාරියා අපට සැලකර සිටී බැවින්, අපි සිත් සේ දවස් ගත කළෙමු. අපේ මුදල්වලින් අපට අවශ්‍ය ආහාර පානාදිය ගන්නට ද අපට පුළුවන් විය.